ALİ BİN BENDÂR

Evliyânın büyüklerinden. Künyesi, Ebû Hasen olup, adı Ali bin Bendâr bin Hüseyn es-Sayrafî'dir. Nişâbûr âlimlerindendir. 359 (m. 969) senesinde vefât etti.

Ali bin Bendâr; Nişâbûr'da Ebû Osman Hayri ve Mahfûz'un; Semerkand'da, Muhammed Fazl-ı Belhî'nin; Belh'de Muhammed Hân'ın, Cürcan'da Akli Cürcânî'nin; Rey'de Yûsuf Hüseyn'in; Bağdâd'da, başta Cüneyd-i Bağdadî olmak üzere, Ruveym, İbn-i Atâ, Sem'un ve Ebû Muhammed Cerîr'in; Şam'da Tâhir-i Makdîsî, İbn-i Celâ ve Ebû Amrı Dımeşkî'nin; Mısır'da, Ebû Bekir Mısrî, Ebû Bekr Rakkas ve Ebû Ali Rodbârî'nin sohbetlerinde bulunmuş, bu âlimlerden ilim öğrenmiş, hadîs-i şerîf dinleyip rivâyet etmiştir.

Ali bin Bendâr, hadîs ilminde sikaydı (güvenilirdi). O evliyâya ve evliyâyı görenlere karşı saygılı ve tevâzu ile davranırdı.

Kendisinin görmediği bir evliyâyı gören bir zâtı görse, hemen yanına yaklaşarak elini öper, ona karşı hürmetkar davranır, onun önünden gitmezdi. Sebebini soranlara da, “Onlar birçok evliyâyı görüp ilim ve feyz aldı, ben ise çokları ile görüşmedim” derdi.

Şöyle anlatılır: Birgün Ali bin Bendâr, Şeyh Ebû Abdullah Hafif ile bir köprüye geldiler. İki kişi yanyana bu köprüden geçemezdi. Şeyh Ebû Abdullah ona, “Sen önden yürü” deyince, Ali bin Bendâr, “Ne sebeble önden yürüyeyim?” dedi. Şeyh; “Sen Cüneyd-i Bağdadîyi görmüşsün, ben ise görmedim” dedi.

Kendisi anlatır: “Şam'a gitmiştim. Üç gün sonra da Ebû Abdullah Celâl'in yanına gittim. “Ne zaman Şam'a geldin?” dedi. Ben de üç gün olduğunu söyleyince, “Üç gündür neredeydin?” diye sordu. Ben de “İbn-i Cûsa'nın yanında hadîs-i şerîf yazıyordum” deyince bana; “Nafilenin fazîleti, seni birçok vazîfeden alıkoydu” buyurdu.

Ali bin Bendâr'ın rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) “Sirke ne güzel yemektir” buyurdular.

Ali bin Bendâr buyurdu ki: “Dünyâ öyle bir evdir ki, temeli zorluk üzerine kurulmuştur. Orada zorluk olmadan yaşamak imkânsızdır.”

“İnsanlar Allahü teâlâyı heves ve kolaylıkla ararlar. Halbuki dünyâdan vazgeçmedikçe Hakkı bulmak mümkün değildir.”

“İnsanlara muhalefet etmekten uzak ol!”

“İlim yeri olan kalb, temiz olmalı ki, ilim yararlı bir hâlde orada bulunsun.”

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 501

2) Tabakât-ül-kübrâ cild-2, sh. 124

3) Nefehât-ül-üns sh. 166